

Ilan Brønman

Il·lustracions
Ionit Zilberman

edicions
bromera

*Per a Tali,
el meu gran amor*
I. B.

Per a Oli
I. Z.

Reservats tots els drets.

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser duta a terme amb l'autorització dels titulars, tret de les excepcions previstes per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar-ne o escanejar-ne algun fragment (www.conlicencia.com; 917 021 970 / 932 720 447).

Títol original: *O livro secreto das princesas que soltam pum*

© Ilan Brenman, 2015

© Il·lustracions: Ionit Zilberman, 2015

Primera edició de Brinque-Book, 2015

Publicat per acord amb Seibel Publishing Services

Traducció: Edicions Bromera

© Edicions Bromera

Polígon Industrial I - 46600 Alzira

www.bromera.com

Impressió: Liberdúplex

1a edició: febrer, 2017

ISBN: 978-84-9026-730-1

DL: V-3197-2016

Moltes coses al món creixen: ungles, cabells, peus, braços... Laura també ha crescut.

I quan creixem, moltes voltes ens oblidem de coses que van ocórrer en el passat.

Una vesprada, després d'escola, Laura arribà a casa, reballà la motxilla a l'habitació, es llavà les mans i es menjà el superberenar que li havia preparat Valèria.

Amb la panxa plena, se'n va anar al seu lloc preferit, la biblioteca del pare, per a fer la digestió. S'acomodà en la millor butaca del món i començà a observar aquella multitud d'històries. Abans de fer els deures, sempre llegia una estona.

Laura es va alçar i va començar a passar els dits pel lloc dels llibres, quan, de sobte, una volveta de pols li va caure sobre la punta del nas. Va ajuntar els ulls intentant observar-la i, d'un bufit, la féu tornar a enlairar-se.

En això, la xiqueta va veure més volvetes que queien com la neu des de la part més alta de la prestatgeria de la biblioteca. Totes eixien del mateix lloc: un llibre gros i marró.

Curiosa com ningú, Laura va agafar una escala xicoteta de la cuina, l'arrimà a la prestatgeria i inicià l'escalada. Quan la xiqueta va agafar el llibre d'on eixien les volvetes de pols i va llegir la coberta... quasi cau de l'ensurt!

Pareixia que una allau de records li havien envaït el pensament, el món girava, redolava al seu voltant. Va respirar fondo, va baixar de l'escala amb calma, s'escarxofà a la butaca, obrí bé els ulls i llegí:

El llibre secret de les princeses

Com podia haver-lo oblidat! «Créixer fa oblidar algunes coses a la gent», va pensar. Allà estaven les princeses més boniques del món i els seus secrets.

Laura va obrir el llibre i, a l'instant, va veure un capítol que li va dibuixar un somriure tan gran com la Lluna: «Problemes gastrointestinals i flatulències de les princeses més encantadores del món».

Es recordà de Marcel, amic de l'escola; de la Ventafocs, que menjava barretes de xocolata del rebost de la madrastra; de la Blancaneu i el menjar greixós dels nans, i de la Sireneta, que enganyava a tot el món quan es tirava un pet en l'aigua.

Ara que ja llegia a soles i molt bé, Laura es va adonar que hi havia molts altres secrets que son pare no li havia contat. Una gran emoció s'apoderà del seu cor. Passà el dit per l'índex del llibre i començà a llegir els capítols que no coneixia.

Però el que més li va cridar l'atenció va ser aquest: